

Изказване на Петър Странчевски, Асоциацията на възпитаниците на морско училище

Уважаеми г-н министър,

Имам приятното задължение от името на Асоциацията на възпитаниците на морско училище да Ви поздравя с назначението и да Ви пожелаем успех! Това пожелание не е куртоазно, а користно, тъй като Вие самият сте възпитаник на морско училище. От Вашия успех зависи престижа и самочувствието на нашата организация и нейните членове.

По отношение на избраната тема – действително тя е широка, което не е грешка, но аз бих се съгласил с пожеланията на изказали се колеги, че е хубаво ние да разглеждаме конкретни и срочни въпроси, в които би могло да се роди някакво становище, което да Ви бъде полезно. Давам един пример – сега, актуално Вие преразглеждате някои елементи от военната реформа. Някои Вие стопирате, други – отлагате във времето, други – връщате назад. Ако Вие решите, тъй като това е Ваше право по Правилник, да споделите тези Ваши намерения с нашата аудитория, може би ние бихме Ви били полезни. Защото всички ние тук в някаква степен сме потърпевши от различните реформи, пострадали мога да кажа, напуснали с някаква обида за времето, когато им се е случило. Но нямаме морално право да говорим, тъй като човекът, който седи вляво от мен - капитан далечно плаване Атанас Илев – е може би най-пострадал от военните реформи. Той е участник във Втората световна война, командир на тралчик по Дунав, извършил е героизъм, награден е със Съветски орден за участие във войната и постижения. И веднага след войната той е бил реформиран и изхвърлен от армията със звание „старши лейтенант“. Така че ние сме много по-леко засегнати от него.

Ето, Вие споменахте, позовахте се на анкети сред военнослужещи и военни служители - тези са много важни да се знае самооценката и мнението на военнослужещите, но то може да бъде и в някаква степен подвеждащо. И аз бих казал, че с тези анкети трябва да се борави внимателно. Ето прочетох, че 80% от офицерски състав иска да се върне старата система за пенсиониране. Много се извинявам, но това ми

заприлича, ако курсанти в морско училище ни бяха питали колко дълга да бъде отпуската. Вие, разберете, когато човек е лично заинтересован от едно мероприятие, той дава и субективно мнение. Много са важни анкетите, които тук се споменаха, които се правят в обществени кръгове, защото важно е самочувствието и самооценката на армията, но много е важно какво мисли обществото за това, което става в армията, защото обществото е по-некомпетентно, по-безотговорно, но в края на краищата то дава парите. И ние също така трябва да знаем неговото мнение, да търсим баланса между широката общественост и армията, разбира се. Ние сме настроени субективно в интерес на армията.

Понеже, Вие г-н министър, казахте добри думи за експертизата, която тази аудитория притежава – благодаря Ви! Ние можем да бъдем полезни именно в това, тъй като всички сме, повечето от нас, служили под пагон, преживяли сме войсковия живот, не само сме го преживяли, сърцето ни е останало там, но сега сме част от широката общественост. С двата крака сме в различни сфери на обществото и можем да направим сравнение. И някои болезнени стъпки ... то няма приятна реформа, тъй като, ако беше приятна, отдавна щеше да се приключи. Ние от дистанцията на времето ги оценяваме, че дори нас да ни е боляло, те са били необходими. Няма приятна реформа. И ние в това отношение можем да Ви подкрепим, когато Вие трябва да вземете непопулярни мерки, които са неизбежни при реформата. Приемайки комплиментите по наш адрес, трябва да кажа и слабостта на нашата аудитория – ние сме много предубедени за армията. Ние искаме бази, гарнизони, кораби, самолети, но ние не можем да Ви дадем бюджет, така че Вие трябва с резерва да се отнасяте към нашите ентузиазирани съвети, а ние трябва да проявяваме разбиране за Вашите трудности, че трябва да направите баланс между невъзможни неща. И аз смятам, че нашата аудитория, бидейки субективно предубедена в интерес на армията, ще прояви тази мъдрост и разбиране, когато трябва да се оценяват решенията.

Благодаря!